REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-917/2025-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E NJ E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužitelja Miloša Vujnovića iz Vrbovskog, Franje Račkog 15, OIB 63147804404, koga zastupa punomoćnik Filip Šimac, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Erste&Steiermärkische Bank d.d. iz Rijeke, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, koga zastupa punomoćnik Damir Metelko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & partneri u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 5. listopada 2026. u prisutnosti tužitelja osobno uz njegova punomoćnika i zamjenice punomoćnika tuženika Antonele Ivanko, odvjetničke vježbenice, 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermärkische Bank d.d. isplatiti tužitelju Milošu Vujnoviću zateznu kamatu koja je na iznos od 827,53 eura tekla kako slijedi:

- od 1.5.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,95 EUR,
- od 1.6.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,80 EUR,
- od 1.7.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,61 EUR,
- od 1.8.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,69 EUR,
- od 1.9.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,82 EUR,
- od 1.10.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,69 EUR,
- od 1.11.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,68 EUR,
- od 1.12.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,83 EUR,
- od 1.1.2010. do 30.9.2015. na iznos od 10,95 EUR,
- od 1.2.2010. do 30.9.2015. na iznos od 11,12 EUR,
- od 1.3.2010. do 30.9.2015. na iznos od 11,08 EUR,
- od 1.4.2010. do 30.9.2015. na iznos od 11,36 EUR,
- od 1.5.2010. do 30.9.2015. na iznos od 11,30 EUR,

- od 17.6.2010. do 30.9.2015. na iznos od 11,60 EUR,
- od 13.7.2010. do 30.9.2015. na iznos od 12,02 EUR,
- od 16.8.2010. do 30.9.2015. na iznos od 11,96 EUR,
- od 16.9.2010. do 30.9.2015. na iznos od 12,52 EUR,
- od 15.10.2010. do 30.9.2015. na iznos od 12,19 EUR,
- od 17.11.2010. do 30.9.2015. na iznos od 12,28 EUR,
- od 16.12.2010. do 30.9.2015. na iznos od 12,87 EUR,
- od 17.1.2011. do 30.9.2015. na iznos od 12,81 EUR,
- od 15.2.2011. do 30.9.2015. na iznos od 12,63 EUR,
- od 21.3.2011. do 30.9.2015. na iznos od 12,94 EUR,
- od 26.4.2011. do 30.9.2015. na iznos od 12,72 EUR,
- od 14.6.2011. do 30.9.2015. na iznos od 13,72 EUR,
- od 11.7.2011. do 30.9.2015. na iznos od 13,69 EUR,
- od 11.7.2011. do 30.9.2015. na iznos od 13,69 EUR,
- od 12.8.2011. do 30.9.2015. na iznos od 15,29 EUR,
- od 14.9.2011. do 30.9.2015. na iznos od 13,87 EUR,
- od 12.10.2011. do 30.9.2015. na iznos od 13,49 EUR,
- od 29.11.2011. do 30.9.2015. na iznos od 9,82 EUR,
- od 29.12.2011. do 30.9.2015. na iznos od 9,93 EUR,
- od 13.1.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,04 EUR,
- od 17.2.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,13 EUR,
- od 19.4.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,05 EUR,
- od 20.4.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,09 EUR,
- od 15.5.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,10 EUR,
- od 18.6.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,13 EUR,
- od 2.7.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,08 EUR,
- od 16.8.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,02 EUR,
- od 14.9.2012. do 30.9.2015. na iznos od 9,85 EUR,
- od 15.10.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,01 EUR,
- od 19.11.2012. do 30.9.2015. na iznos od 10,09 EUR,
- od 17.1.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,86 EUR,
- od 17.1.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,86 EUR,
- od 18.2.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,93 EUR,
- od 18.3.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,95 EUR,
- od 17.4.2013. do 30.9.2015. na iznos od 10,09 EUR,
- od 17.5.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,83 EUR,
- od 17.6.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,77 EUR,
- od 2.7.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,73 EUR,
- od 1.8.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,82 EUR,
- od 1.9.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,89 EUR,
- od 1.10.2013. do 30.9.2015. na iznos od 10,04 EUR,
- od 1.11.2013. do 30.9.2015. na iznos od 9,96 EUR,
- od 1.12.2013. do 30.9.2015. na iznos od 10,00 EUR,
- od 1.1.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,03 EUR,

- od 1.2.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,09 EUR,
- od 1.3.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,15 EUR,
- od 1.4.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,12 EUR,
- od 1.5.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,06 EUR,
- od 1.6.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,03 EUR,
- od 15.7.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,10 EUR,
- od 14.8.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,10 EUR,
- od 2.9.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,14 EUR,
- od 15.10.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,17 EUR,
- od 14.11.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,24 EUR,
- od 15.12.2014. do 30.9.2015. na iznos od 10,26 EUR,
- od 15.1.2015. do 30.9.2015. na iznos od 10,27 EUR,
- od 3.2.2015. do 30.9.2015. na iznos od 10,26 EUR,
- od 1.3.2015. do 30.9.2015. na iznos od 10,26 EUR,
- od 1.4.2015. do 30.9.2015. na iznos od 10,26 EUR,
- od 15.5.2015. do 30.9.2015. na iznos od 10,26 EUR,
- od 15.6.2015. do 30.9.2015. na iznos od 10,26 EUR,
- od 15.7.2015. do 30.9.2015. na iznos od 10,19 EUR,
- od 14.8.2015. do 30.9.2015. na iznos od 6,52 EUR,
- od 15.9.2015. do 30.9.2015. na iznos od 6,52 EUR, obračunatoj za razdoblje do 31. srpnja 2015. po stopi koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 30. rujna 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermärkische Bank d.d. isplatiti tužitelju Milošu Vujnoviću zateznu kamatu koja je na iznos od 5.396,33 eura tekla kako slijedi:

- od 1.11.2008. do 30.9.2015. na iznos od 7,59 EUR,
- od 1.1.2009. do 30.9.2015. na iznos od 10,71 EUR,
- od 1.2.2009. do 30.9.2015. na iznos od 11,98 EUR,
- od 1.3.2009. do 30.9.2015. na iznos od 13,27 EUR,
- od 1.4.2009. do 30.9.2015. na iznos od 9,44 EUR,
- od 1.5.2009. do 30.9.2015. na iznos od 9,18 EUR,
- od 1.6.2009. do 30.9.2015. na iznos od 4,99 EUR,
- od 1.7.2009. do 30.9.2015. na iznos od 0,08 EUR,
- od 1.8.2009. do 30.9.2015. na iznos od 2,10 EUR,
- od 1.9.2009. do 30.9.2015. na iznos od 5,66 EUR,
- od 1.10.2009. do 30.9.2015. na iznos od 2,20 EUR,
- od 1.11.2009. do 30.9.2015. na iznos od 1,86 EUR,
- od 1.12.2009. do 30.9.2015. na iznos od 5,97 EUR,
- od 1.1.2010. do 30.9.2015. na iznos od 9,27 EUR,
- od 1.2.2010. do 30.9.2015. na iznos od 13,59 EUR,

- od 1.3.2010. do 30.9.2015. na iznos od 12,54 EUR,
- od 1.4.2010. do 30.9.2015. na iznos od 19,97 EUR,
- od 1.5.2010. do 30.9.2015. na iznos od 18,36 EUR,
- od 17.6.2010. do 30.9.2015. na iznos od 26,37 EUR,
- od 13.7.2010. do 30.9.2015. na iznos od 37,84 EUR,
- od 16.8.2010. do 30.9.2015. na iznos od 36,17 EUR,
- od 16.9.2010. do 30.9.2015. na iznos od 51,04 EUR,
- od 15.10.2010. do 30.9.2015. na iznos od 42,38 EUR,
- od 17.11.2010. do 30.9.2015. na iznos od 44,61 EUR,
- od 16.12.2010. do 30.9.2015. na iznos od 60,37 EUR,
- od 17.1.2011. do 30.9.2015. na iznos od 58,93 EUR,
- od 15.2.2011. do 30.9.2015. na iznos od 53,95 EUR,
- od 21.3.2011. do 30.9.2015. na iznos od 62,20 EUR,
- od 26.4.2011. do 30.9.2015. na iznos od 56,35 EUR,
- od 14.6.2011. do 30.9.2015. na iznos od 83,12 EUR,
- od 11.7.2011. do 30.9.2015. na iznos od 82,39 EUR,
- od 11.7.2011. do 30.9.2015. na iznos od 82,39 EUR,
- od 12.8.2011. do 30.9.2015. na iznos od 125,06 EUR,
- od 14.9.2011. do 30.9.2015. na iznos od 87,15 EUR,
- od 12.10.2011. do 30.9.2015. na iznos od 76,98 EUR,
- od 29.11.2011. do 30.9.2015. na iznos od 79,41 EUR,
- od 29.12.2011. do 30.9.2015. na iznos od 83,45 EUR,
- od 13.1.2012. do 30.9.2015. na iznos od 87,35 EUR,
- od 17.2.2012. do 30.9.2015. na iznos od 90,82 EUR,
- od 19.4.2012. do 30.9.2015. na iznos od 87,98 EUR,
- od 20.4.2012. do 30.9.2015. na iznos od 89,13 EUR,
- od 15.5.2012. do 30.9.2015. na iznos od 89,72 EUR,
- od 18.6.2012. do 30.9.2015. na iznos od 90,84 EUR,
- od 2.7.2012. do 30.9.2015. na iznos od 88,95 EUR,
- od 16.8.2012. do 30.9.2015. na iznos od 86,58 EUR,
- od 14.9.2012. do 30.9.2015. na iznos od 80,56 EUR,
- od 15.10.2012. do 30.9.2015. na iznos od 86,36 EUR,
- od 19.11.2012. do 30.9.2015. na iznos od 89,28 EUR,
- od 17.1.2013. do 30.9.2015. na iznos od 80,90 EUR,
- od 17.1.2013. do 30.9.2015. na iznos od 80,90 EUR,
- od 18.2.2013. do 30.9.2015. na iznos od 83,38 EUR,
- od 18.3.2013. do 30.9.2015. na iznos od 84,24 EUR,
- od 17.4.2013. do 30.9.2015. na iznos od 89,19 EUR,
- od 17.5.2013. do 30.9.2015. na iznos od 79,51 EUR,
- od 17.6.2013. do 30.9.2015. na iznos od 77,39 EUR,
- od 2.7.2013. do 30.9.2015. na iznos od 75,91 EUR,
- od 1.8.2013. do 30.9.2015. na iznos od 79,44 EUR,
- od 1.9.2013. do 30.9.2015. na iznos od 81,73 EUR,
- od 1.10.2013. do 30.9.2015. na iznos od 87,59 EUR,
- od 1.11.2013. do 30.9.2015. na iznos od 84,37 EUR,
- od 1.12.2013. do 30.9.2015. na iznos od 85,81 EUR,
- od 1.1.2014. do 30.9.2015. na iznos od 86,99 EUR,
- od 1.2.2014. do 30.9.2015. na iznos od 89,24 EUR,

- od 1.3.2014. do 30.9.2015. na iznos od 91,61 EUR,
- od 1.4.2014. do 30.9.2015. na iznos od 90,39 EUR,
- od 1.5.2014. do 30.9.2015. na iznos od 88,04 EUR,
- od 1.6.2014. do 30.9.2015. na iznos od 86,97 EUR,
- od 15.7.2014. do 30.9.2015. na iznos od 89,75 EUR,
- od 14.8.2014 . do 30.9.2015. na iznos od 91,32 EUR,
- od 2.9.2014. do 30.9.2015. na iznos od 92,75 EUR,
- od 15.10.2014. do 30.9.2015. na iznos od 93,83 EUR,
- od 14.11.2014. do 30.9.2015. na iznos od 96,37 EUR,
- od 15.12.2014. do 30.9.2015. na iznos od 97,03 EUR,
- od 15.1.2015. do 30.9.2015. na iznos od 97,43 EUR,
- od 3.2.2015. do 30.9.2015. na iznos od 97,22 EUR,
- od 1.3.2015. do 30.9.2015. na iznos od 97,22 EUR,
- od 1.4.2015. do 30.9.2015. na iznos od 97,22 EUR,
- od 15.5.2015 . do 30.9.2015. na iznos od 97,22 EUR,
- od 15.6.2015. do 30.9.2015. na iznos od 97,22 EUR,
- od 15.7.2015. do 30.9.2015. na iznos od 97,22 EUR,
- od 14.8.2015. do 30.9.2015. na iznos od 97,22 EUR,
- od 15.9.2015. do 30.9.2015. na iznos od 97,22 EUR, obračunatoj za razdoblje do 31. srpnja 2015. po stopi koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 30. rujna 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, u roku 15 dana.

III. Odbija se, u preostalom dijelu, tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 827,53 eura, sa zatraženom zateznom kamatom na taj iznos od 1. listopada 2015. do isplate; na isplatu iznosa od 5.396,33 eura sa zatraženom zateznom kamatom na taj iznos od 1. listopada 2015. do isplate i na isplatu iznosa od 520,79 eura sa zateznom kamatom od 30. rujna 2015. do isplate, kao djelomično neosnovan.

IV. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika Erste&Steiermarkische Bank d.d. prema tužitelju Milošu Vujnoviću u iznosu 455,67 eura sa zatraženom zateznom kamatom kako slijedi:

- EUR 2,93 od 02.02.2006. pa do isplate,
- EUR 6,50 od 02.03.2006. pa do isplate,
- EUR 8,30 od 02.04.2006. pa do isplate,
- EUR 7,62 od 02.05.2006. pa do isplate,
- EUR 6,96 od 02.06.2006. pa do isplate,
- EUR 8,27 od 02.07.2006. pa do isplate,
- EUR 8,68 od 02.08.2006. pa do isplate,
- EUR 6,38 od 02.09.2006. pa do isplate,
- EUR 7,13 od 02.10.2006. pa do isplate,
- EUR 7,00 od 02.11.2006. pa do isplate,
- EUR 8,06 od 02.12.2006. pa do isplate,

- EUR 11,10 od 02.01.2007. pa do isplate,
- EUR 13,14 od 02.02.2007. pa do isplate,
- EUR 12,19 od 02.03.2007. pa do isplate,
- EUR 12,75 od 02.04.2007. pa do isplate,
- EUR 17,91 od 02.05.2007. pa do isplate,
- EUR 19,18 od 02.06.2007. pa do isplate,
- EUR 20,85 od 02.07.2007. pa do isplate,
- EUR 20,84 od 02.08.2007. pa do isplate,
- EUR 18,55 od 02.09.2007. pa do isplate,
- EUR 21,96 od 02.10.2007. pa do isplate,
- EUR 22,04 od 02.11.2007. pa do isplate,
- EUR 19,65 od 02.12.2007. pa do isplate,
- EUR 19,91 od 02.01.2008. pa do isplate,
- EUR 14,78 od 02.02.2008. pa do isplate,
- EUR 11,38 od 02.03.2008. pa do isplate,
- EUR 8,02 od 02.04.2008. pa do isplate,
- EUR 15,90 od 02.05.2008. pa do isplate,
- EUR 18,09 od 02.06.2008. pa do isplate,
- EUR 15,70 od 02.07.2008. pa do isplate,
- EUR 20,46 od 02.08.2008. pa do isplate,
- EUR 19,39 od 02.09.2008. pa do isplate,
- EUR 14,69 od 02.10.2008. pa do isplate,
- EUR 9,36 od 02.12.2008. pa do isplate,

kao ni potraživanje tuženika Erste&Steiermarkische Bank d.d. prema tužitelju Milošu Vujnoviću u iznosu 1.732,50 eura sa zateznom kamatom od 1. listopada 2015. do isplate.

i

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe iz podneska tužitelja od 27. rujna 2026.

II. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermarkische Bank d.d. naknaditi tužitelju Milošu Vujnoviću troškove postupka u iznosu 1.493,75 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 29. listopada 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51404627-5102761791 od 14. prosinca 2005., prema kojemu je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio kredit u iznosu 41.900,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF na

dan korištenja kredita. Navodi kako je predmetnim Ugovorom ugovorena promjenljiva kamatna stopa i valutna klauzula vezana uz švicarski franak, bez jasnih parametara po kojima bi tužitelj mogao biti obaviješten i imati saznanja o konkretnim stopama i tečaju koji će se primjenjivati kako će mjesečni anuiteti dospijevati niti je na iste mogao utjecati ili pregovarati s tuženikom pa su tako i kamatna stopa i tečaj za vrijeme trajanja ugovornog odnosa više puta mijenjani na štetu tužitelja. Smatra kako su obje navedene odredbe, i ona o kamatnoj stopi promjenljivoj u skladu s odlukama banke, i ona o vezanosti otplate kredita uz valutu CHF, nepoštene i ništetne, jer se o njima nije pojedinačno pregovaralo, a protivne su načelu savjesnosti i poštenja te uzrokuju značajnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu tužitelja kao potrošača. Poziva se na učinak presude donesene u kolektivnom sporu i to presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. Postavlja, stoga, tužbeni zahtjev, kojega specificira u podnesku od 27. rujna 2026., i to na način da glavnim tužbenim zahtjevom potražuje povrat preplaćenih iznosa na ime ništetne odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi u skladu s odlukama tuženika u visini 827,53 eura sa zateznom kamatom koja na svaki mjesečni preplaćeni iznos teče od preplate do isplate, povrat iznosa od 5.396,33 eura na ime ništetnosti odredbe o vezanosti uz valutu švicarski franak sa zateznom kamatom na svaki mjesečni iznos od preplate do isplate, kao i iznosa od 520,79 eura na ime manje priznate glavnice sa zateznom kamatom od 30. rujna 2015. do isplate, a postavlja i eventualno kumulirani zahtjev kojim potražuje zateznu kamatu koja je tekla na preplaćene preplaćene razlike kamata od dana svake preplate do 30. rujna 2015. u visini 333,95 eura, kao i zateznu kamatu koja je tekla na preplaćene tečajne razlike od dana svake preplate do 30. rujna 2015. u visini 1.624,06 eura, sve sa zateznom kamatom od 13. lipnja 2019. do isplate i uz naknadu troškova postupka tužitelju.

2.Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu tužbe. Napominje kako je u konkretnom slučaju sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu te je time tužitelj izjednačen s položajem u kojemu bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u Eur te da su prilikom provedbe konverzije uzeti u obzir cjelokupni uplaćeni iznosi. Osporava i tijek zatezne kamate, aktivnu legitimaciju, osporava tužitelju svojstvo potrošača, ističe prigovor zastare. Postavlja i prigovor radi prebijanja ukoliko sud utvrdi ništetnom pobijanu odredbu o valutnoj klauzuli te ističe da bi u tom slučaju imao protutražbinu prema tužitelju s osnove potplaćenih anuiteta, a koji prigovor specificira podneskom od 21. kolovoza 2026. na način da potražuje iznos od 455,67 eura sa zateznom kamatom od dospjeća svakog mjesečnog iznosa do isplate - s osnove potplaćenih anuiteta, kao i iznos od 1.732,50 eura sa zateznom kamatom od 1. listopada 2015. do isplate na ime umanjenog potraživanja prema tužitelju prilikom provedene konverzije. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka tuženiku.

2.1. Tuženik se na ročištu održanom 5. listopada 2026. usprotivio preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 27. rujna 2026., no sud je rješenjem koje je sastavni dio ove presude preinaku dopustio, s obzirom je odredbom čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP)

propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što u konkretnom slučaju sud smatra, s obzirom da tužitelj ne raspolaže takvim stručnim znanjem kakvo je potrebno da bi se točno utvrdio iznos preplate i zatezne kamate na preplatu po predmetnim ništetnim odredbama, što je u skladu i sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su IV - 162/2021 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu 26. studenoga 2021., kojim je zauzet izričit stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

3. Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 14. prosinca 2005., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama tuženika te pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, je li tužitelj aktivno legitimiran u ovome postupku, ima li tužitelj svojstvo potrošača te je li tužitelj izgubio pravo na povrat plaćenoga po ništetnoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

4. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sljedeće, po strankama predložene, dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o kreditu od 14.12.2005. (list 8-11 spisa), dokumentaciju po kreditu (list 27-51 spisa), izvršen je uvid Aneks Ugovora o kreditu od 29.12.2015. (list 42-44 spisa), dokumentaciju po konverziji (list 45-51 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (list 528-549 spisa) i saslušan je tužitelj (list 596 spisa).

5. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni, nijedna od stranaka nije stavljala druge dokazne prijedloge, s obzirom da je tuženik odustao od prijedloga za provođenjem dokaza za saslušanjem svjedoka koje je predlagao tijekom postupka, tako da su u ovome postupku izvedeni svi predloženi dokazi.

6. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

7. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 14. prosinca 2005., i utvrđeno da je istim ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju Banke za CHF na dan odobrenja, kao i da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama banke.

8. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013.,

pravomoćno je utvrđeno da je tužena u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

9. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

10. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

11. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužitelja o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušan je tužitelj, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku, odnosno, tuženik je tijekom postupka od njih odustao.

12. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopio jer su mu bila potrebna sredstva za vraćanje postojećeg kredita i za adaptaciju roditeljske kuće. Ta kuća služila je isključivo za privatne svrhe kao i kredit koji je zatvorio. Odabrao je kredit vezan za valutu CHF jer je kao klijent tuženika bio u banci i to su mu ponudili kao jedini mogući izbor. Nije pritom upozoren ni na kakve rizike vezano uz sklapanje takvog ugovora. U odnosu na kamatnu stopu nije mu bilo jasno na koji način će se ona mijenjati niti mu je to tko objasnio, a djelatnica u banci mu je rekla da se neće mijenjati i da će takva i ostati. Nije imao utjecaja na sadržaj ugovora, predočen mu je na obrascu banke. Rate je platio on osobno. U odnosu na dodatak ugovoru o konverziji također je isti dobio na unaprijed sastavljenom obrascu od banke i nitko mu pritom nije ništa dodatno objasnio niti ga je upozorio na ikakve posljedice.

13. Iskaz tužitelja je prihvaćen, s obzirom da je iskazivao životno i logično, a iskaz je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku.

14. Odredbom čl. 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03, dalje: ZZP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužitelja, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za zatvaranje kredita (koji je također bio dignut u privatne svrhe) i uređenje kuće u kojoj živi, to sud zaključuje da je tužitelj sklopio predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača.

15. Također, na temelju prihvaćenog iskaza tužitelja utvrđeno je da tužitelj nije imao mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su mu pružene informacije na temelju kojih bi mogao procijeniti rizik sklapanja takvog ugovora, a takav ugovor predočen mu je kao najpovoljniji.

16. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužitelj je postavio kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o

pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužitelj ima svojstvo potrošača te kako nije bio informiran od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti u pogledu metodologije kojom će se mijenjati kamatna stopa određena Ugovorom.

17. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o kreditu od 14. prosinca 2005., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je njime ugovorena promjena kamatne stope čija visina će se mijenjati u skladu s Odlukom tuženika o kamatnoj stopi te je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, sadržane u Ugovoru o kreditu, koje se odnose na jednostrano promjenljivu kamatnu stopu i vezanost otplate kredita uz valutu švicarski franak, ništetne.

18. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, u skladu s odredbom čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnima. Dakle, tužitelj bi imao pravo na povrat u dijelu u kojem je njegova obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku onoga što je plaćeno po predmetnom Ugovoru i onoga što bi bilo plaćeno da Ugovor nije sadržavao ništetnu odredbu o promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama tuženika.

19. Međutim, s obzirom da su stranke 29. prosinca 2015. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužitelj izvršio do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužitelju mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužitelja, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužitelj zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Dodatka nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

20. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno

u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenoga 2022.).

21. Međutim, tužitelj je tužbom zatražio i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

22. Tako je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV-33/2022-21, glasi:

„Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“.

22.1. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima stajalište da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

22.2. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci proširenog vijeća od 13 sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u skladu s odredbom čl. 390. st. 2.

ZPP-a, broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. u odnosu na pravno pitanje: "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem aneksa ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora?" dao je odgovor: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.".

23. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o., a nalaz i mišljenje od 29. rujna 2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, a nijedna od stranaka nije imala nikakvih primjedbi na nalaz i mišljenje niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

24. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako su Erste&Steiermärksiche Bank d.d. kao kreditor i tužitelj kao korisnik kredita zaključili 14.12.2005. Ugovor o kreditu broj: 5102761791 na iznos od 41.900,00 CHF. Ugovoreni rok otplate iznosi 144 mjeseci. Člankom 7. Ugovora ugovoreno je otplata kredita u 144 mjesečnih anuiteta nakon prijenosa kredita u otplatu. Kredit dospijeva na naplatu svakog prvog u mjesecu. Iznos anuiteta = 448,74 CHF. Člankom 8. Ugovora ugovorena je redovna kamatna stopa u visini 07,790% godišnje. Kamata se obračunava primjenom proporcionalne metode. Erste & Steiermarkische bank d.d. kao kreditor i Miloš Vujnović kao korisnik kredita zaključili su 29.12.2015. Aneks br 1 Ugovora o kreditu. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena kamatne stope između anuiteta prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na anuitete prema početnom otplatnom planu primjenom redovno ugovorene kamatne stope iznosi 1.065,44 CHF, kunske protuvrijednosti 6.234,95 HRK odnosno prema fiksnom tečaju za euro (1 EUR = 7,53450 kn) razlika iznosi 827,53 EUR. Ukupna razlika s osnove valutne klauzule za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos iznosi 40.659,00 kn, odnosno eurske protuvrijednosti 5.396,33 EUR. Ukupna razlika s osnove valutne klauzule za koje je Nalazom utvrđen manje plaćeni iznos iznosi -3.433,43 kn, odnosno eurske protuvrijednosti -455,67 EUR. Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 3.923,92 HRK, odnosno eurska protuvrijednost iznosi 520,79 EUR. Ukupno zatezne kamate na razlike između anuiteta zbog promjene kamatne stope do 30.09.2015. godine iznose 333,95 EUR.

Ukupno zatezne kamate na razlike između anuiteta zbog promjene tečaja do 30.09.2015. godine iznose 1.624,06 EUR.

24.1. Nijedna od stranaka nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje niti je predložen kakav drugi dokaz na okolnost utvrđenja visine tužbenog zahtjeva, tako da su nalaz i mišljenje prihvaćeni u cijelosti.

25. Kako je prethodno obrazloženo, tužitelj ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022., Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. i Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026.), tako da je tužbeni zahtjev prihvaćen u odnosu na potraživanje tužitelja za isplatom zatezne kamate koja je na svaki pojedini iznos preplate tekla od dana plaćanja do obračunskog datuma konverzije 30. rujna 2015., a u preostalom dijelu odbijen je kao djelomično neosnovan.

26. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

27. Tuženikov prigovor radi prijeboja ocijenjen je neosnovanim, s obzirom se isti odnosi na prijeboj potraživanja tuženika po osnovi potplaćenih rata kad je tečaj švicarskog franka bio niži od početnoga, a u ovome postupku odbijen je tužbeni zahtjev s potraživanjem tužitelja po osnovi preplaćenih tečajnih razlika, tako da ne postoji niti potraživanje tuženika koje bi se s tim potraživanjem stavilo u prijeboj. Također, ocijenjen je neosnovanim i prigovor tuženika radi prijeboja po osnovi preplate iz konverzije, s obzirom da sud prihvaćanjem dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zateznu kamatu koja je tekla na preplaćene iznose do obračunskog datuma konverzije, nije zadirao u iznos preplate utvrđen u konverziji. Stoga je utvrđeno da ne postoji tražbina tuženika koju predlaže prebiti s tražbinom tužitelja, i to, kako ona u visini 455,67 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od svakog mjesečnog potplaćenog iznosa do isplate, tako i ona u visini 1.732,50 eura

sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. listopada 2015. do isplate te je odlučeno kao u toč. III. izreke presude.

29. Što se zahtjeva za naknadu troškova postupka tiče, odmjeravanje istih prema uspjehu u parnici, s obzirom da se radi o sporu iz potrošačkog ugovora koji u sebi sadrži nepoštene ugovorne odredbe, narušilo bi pravičnu ravnotežu između interesa stranaka jer bi takva odluka o trošku bila bi prekomjeran teret za tužitelja, kao potrošača, koji nije dao povod za parnicu. Osim toga, takva bi odluka dovela do ograničenja prava potrošača na pristup sudu i mogla bi ga odvratiti od ostvarivanja prava na djelotvorni sudski nadzor nepoštenosti ugovornih odredaba (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske Rev-1014/18 od 20. listopada 2021., Odluka suda EU C-224/19 i C-259/19). S obzirom da se radi o situaciji kada tužitelj postavlja kondikcijski zahtjev jer je tuženik u sporni ugovor o kreditu, bez pregovaranja, unio nepoštene ugovorne odredbe, a s obzirom na vrijednost predmeta spora, to bi troškovi postupka koje je već snosio tužitelj i oni koje bi morao platiti tuženiku bili bi daleko veći od zateznih kamata koje su mu dosuđene zbog nepoštenih ugovornih odredbi sadržanih u predmetnom ugovoru. Dosuđena zatezna kamata kvalificira se kao „imovina“ zaštićena čl.1. Protokola 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne Novine" 18/97, 6/99,14/02,13/03, 9/05, 1/06 i 2/10) te znatno smanjenje iznosa tog potraživanja, kao rezultat obveze plaćanja troškova postupka, predstavlja miješanje u pravo tužitelja na mirno uživanje svog vlasništva (tako i Europski sud za ljudska prava u predmetima Klauz protiv Hrvatske od 18. prosinca 2013. i Mafalani protiv Hrvatske od 26. rujna 2023., koji se u sporovima u kojima nije stranka država primjenjuju u skladu s tumačenjem iz odluke Čolić protiv Hrvatske od 18. studenog 2021.). Osim toga, o sporovima kakav je predmetni - osnovanost kondicijskog zahtjeva za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, koji je konvertiran u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR u skladu s odredbama ZID ZPK/15 - postoji neujednačena sudska praksa, pa se ne može zaključiti da je predmetna tužba bila očito neosnovana i lišena svakog izgleda za uspjeh. Zbog toga legitimni cilj - izbjegavanje neopravdanog parničenja nije izravno primjenjiv u ovom predmetu, a nalog tužitelju da naknadi troškove postupka tuženiku predstavljao bi miješanje u njegovo pravo na mirno uživanje imovine koja mu je dosuđena u ovom postupku.

29.1. Stoga, budući da je tužitelj uspio s osnovom, a s visinom je uspio samo djelomično, tuženik mu je dužan naknaditi polovinu nastalih mu troškova. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava dva obrazložena podneska od 11.10.2019. i 27.9.2026. u visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), trošak podneska od 20.5.2025. u visini 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife) te trošak zastupanja na ročištima 23.10.2019., 12.10.2020., 29.9.2021., 19.5.2025. i 5.10.2026. u visini od 100 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife) te ročišta za objavu u visini 50 bodova (Tbr. 9/3 Tarife), što čini ukupno 875 bodova, a uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur i za porez na dodanu vrijednost, čini iznos od 2.187,50 Eur. Kako je obrazloženo, tuženik mu je dužan naknaditi polovinu toga iznosa u visini 1.093,75 eura, uvećano za naknadu predujma za vještačenje u visini od 400,00 Eur, koji mu je dosuđen u cijelosti, jer je bio potreban bez obzira na omjer uspjeha, tako da je tužitelju dosuđena naknada troškova u visini od 1.493,75 Eur. Na tako određen trošak tužitelju su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

29.1. Tužitelju, naprotiv, u skladu s odredbom čl. 155. ZPP-a, s obzirom da nije bio potreban, nije dosuđen trošak sastava podnesaka od 22. listopada 2019., s obzirom da nakon podneska od 11. listopada 2019. za koji mu je dosuđena naknada, nije bilo drugih radnji; podneska od 12. listopada 2020., jer je taj dan održano ročište za koje mu je dosuđena naknada za zastupanje te je iste navode mogao iznijeti na ročištu; žalbe od 5. svibnja 2021., jer je od nje odustao.

U Zagrebu 29. listopada 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:
- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:
1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-576b1**

Kontrolni broj: **0c3a0-d6ff2-072bb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.